

Formanden: Under Forhandlingen om denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen, nemlig

Forslag til Lov om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig først at forelægge Forslag til Lov om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, saaledes som det er vedtaget omtrent enstemmigt af det høje Folketing. Det tilsigter at hjælpe Kasserne over den kommende Vinter, idet det nu er Meningen, at der skal oprettes Fortsættelseskasser, som maa have Mulighed for at opsamle Midler og have en vis Tid til at organisere sig, inden de eventuelt kommer til at træde i Virksomhed.

Det foreslaas derfor i § 1, at Arbejdsløshedskasserne er berettigede til indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder at forøge Antallet af Kassens Understøttelsesdage indtil det dobbelte, dog ikke med mere end 70 Dage i Tidsrummet 1. Oktober 1932 til 1. April 1933. I § 2 staar der, hvilke Medlemmer denne Understøttelse kan komme til gode. I § 3 er det gjort til Betingelse for Opnaaelse af den særlige Hjælp, at Arbejdsløshedskassen senest den 1. Oktober i Aar har oprettet Fortsættelseskasse i Henhold til Hovedloven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, hvilken Fortsættelseskasse skal være bestemt til at træde i Virksomhed senest den 1. Oktober 1933.

Af den Understøttelse, der udbetales som saadan fortsat vedtægtsmæssig Hjælp i den kommende Vinter, refunderer Statskassen 80 pCt., og af Statens Udgifter refunderes igen en Sjattedel af Arbejdsløshedsfonden og en Sjattedel af Kommunerne. § 5 indeholder endvidere Regler om Forskud.

Det beregnes, idet man gaar ud fra Arbejdsløshedens Omfang i Fjor, at Loven vil medføre en Udgift paa ca. 11½ Million. Jeg maa dog her gøre den Bemærkning, at jeg i Dag er blevet lidt betænkelig ved at se, at de arbejdsløses Tal allerede gaar i Vejret. Jeg vil ikke haabe, at denne Linie fortsættes, for saa vil disse Beregninger ikke kunne holde. Men vi har jo ikke haft andet at gaa ud fra end Forholdene i Fjor med den ekstraordinære Lovgivning, som da fandt Sted, og hvis man derefter kan regne med, at Udgiften vil blive 11½ Mill. Kr. — den var beregnet til 12½ Million, men da man har

strøget April Maaned 1933, kan der vel spares 1 Million —, saa vil Staten komme til at udrede de 6 Mill. Kr., Arbejdsløshedsfonden 1,5 Mill. Kr., Kommunerne 1,5 Mill. Kr. og Kasserne tilsammen 2,3 Mill. Kr.

Det andet Lovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge, er Forslag til Lov om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse, saaledes som ogsaa dette Forslag er vedtaget omtrent enstemmigt af det høje Folketing.

Lovforslaget tilsigter i det kommende Finansaar at udvirke, at den Hjælp, som Kommunerne maatte yde i Trangtilfælde paa Grund af Arbejdsløshed — at denne Hjælp, for saa vidt vedkommende arbejdsløse opfylder de sædvanlige Betingelser, men i øvrigt uanset, om de er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser eller ikke, ikke ydes efter Hjelpekassernes eller Fattigvæsenets Regler, men efter de særlige Regler, som denne Lov giver. Lovforslaget gaar ud paa, at de Understøttelser, som Kommunerne afholder til Hjælp i Trangtilfælde til arbejdsløse, refunderes Kommunerne, som en Hovedregel med to Trediedele af Statskassen. Man kan altsaa efter denne Bestemmelse hjælpe baade Arbejdsløshedskassemedlemmer og arbejdsløse, som uden at være Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne normalt søger deres Udkomme ved Lønarbejde, for de sidstes Vedkommende dog kun, naar de indtegnes som ledige ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor, og det er en Forudsætning for begge Kategorier, at vedkommende ikke som Følge af Bestemmelserne i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring § 11, § 16, Stk. 5—7, og § 17 — nu bliver det jo andre Paragraftal, men Bestemmelserne er de samme — vilde være afskaaret fra at opnaa Understøttelse fra en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse.

Kommunalbestyrelsen fastsætter Understøttelsens Størrelse i det enkelte Tilfælde, dels under Hensyn til vedkommendes Forsørgerpligter, dels under Hensyn til de Bestræbelser, vedkommende selv har lagt for Dagen for at sikre sig i Tilfælde af Sygdom, Arbejdsløshed m. v., men kan dog ikke yde mere end, hvad den arbejdsløse som Medlem af en Arbejdsløshedskasse vilde kunne opnaa. I § 3 er der desuden en Bestemmelse, indsat af Oppositionen, som gaar ud paa, at til arbejdsløse, der oppebærer Hjælp i Henhold til denne Lov, kan der, bortset fra Sygdom eller store Forsørgerpligter, kun i særlige Tilfælde ydes Hjælp af de kommunale Hjelpekasser. § 3, Stk. 4, der har samme Fædre, om end Moderen, om jeg saa maa